

SAMENVATTING

104008 Geschil over toekenning mobiliteitspremie BVE

De werknemster maakt aanspraak op toekenning van een mobiliteitspremie op basis van het Sociaal Plan van de instelling. De werknemster stelt dat zij haar verzoek tijdig heeft ingediend, maar dat hij de regeling met terugwerkende kracht heeft stopgezet.

De behandeling van de aanvragen van de werknemers om toekenning van een mobiliteitspremie heeft plaatsgevonden op volgorde van binnenkomst bij de herplaatsingscommissie. Deze werkwijze is niet onredelijk, zij het dat de werkgever er goed aan had gedaan om deze werkwijze op een eerder tijdstip aan alle medewerkers kenbaar te maken. Toen het verzoek van de werknemster werd behandeld was de streefformatie reeds bereikt, zodat een eventueel vertrek van haar niet zou bijdragen aan het bereiken van deze formatie. Om deze reden heeft de herplaatsingscommissie op juiste gronden het verzoek van de werknemster niet gehonoreerd.

Daarbij is het zo dat de werknemster nog steeds werkzaam is in haar functie bij de werkgever. Ook om deze reden is niet voldaan aan de in het Sociaal Plan opgenomen voorwaarde dat mobiliteitsbevorderende maatregelen alleen van toepassing zijn indien het vertrek van de medewerker een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie en dat het vertrek van een medewerker niet moet leiden tot het ontstaan van een (specialistische) vacature die niet kan worden vervuld vanuit de branches waarop het Sociaal Plan van toepassing is.

De werkgever heeft geen onjuiste toepassing aan het Sociaal Plan gegeven.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoekster, hierna te noemen A

en

het College van Bestuur van het D, gevestigd te C, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift met bijlagen van 17 december 2008, ingekomen op 19 december 2008 en aangevuld d.d. 19 januari 2009, heeft A aan de Commissie een geschil voorgelegd met betrekking tot de weigering van de werkgever d.d. 8 november 2008 om haar een mobiliteitspremie op grond van het geldende Sociaal Plan D Inburgeringsactiviteiten (branches Toeleiding, Inburgering en Centrale Staf), verder te noemen: het Sociaal Plan) toe te kennen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 10 februari 2009, aangevuld op 23 maart 2009.

De mondelinge behandeling vond plaats op 27 maart 2009.

A verscheen in persoon, vergezeld door haar echtgenoot.

De werkgever werd vertegenwoordigd door mr. F, juridisch medewerker.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A is sinds 1992 als BVE docent werkzaam bij het D in een vast dienstverband met een betrekkingsomvang van 0,6558 FTE.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

In verband met ontwikkelingen op de educatiemarkt, zoals een teruglopend aantal nieuwkomers, toenemende concurrentie en teruglopende educatiesubsidies, gekoppeld aan interne organisatieproblematiek is de werkgever geconfronteerd met financiële problemen c.q. formatietekorten. Dit heeft geleid tot een in 2007 in gang gezette reorganisatie. In het kader van deze reorganisatie heeft de werkgever in overeenstemming met de vakcentrales een Sociaal Plan opgesteld. Dit Sociaal Plan geldt louter voor de branches Toeleiding, Inburgering en Centrale Staf en behelst maatregelen gericht op bevordering van de interne en externe mobiliteit van de werknemers teneinde het formatietekort terug te brengen.

Het Sociaal Plan kent drie fases, namelijk een aanloopfase (die loopt van november 2007 tot en met 31 december 2007), een eerste fase (die loopt van november 2007 tot 1 mei 2008) en een tweede fase (die loopt van 1 mei 2008 tot 1 augustus 2008).

Tijdens de eerste fase, die gekenmerkt werd door vrijwilligheid, gold als één van de maatregelen in het Sociaal Plan de mogelijkheid tot toekenning van een mobiliteitspremie aan werknemers die zelfstandig een dienstverband elders vinden (artikel 2.7.2 lid 3 Sociaal Plan).

In verband met een voorgenomen ontslag heeft A op 20 maart 2008 verzocht om toekenning van een mobiliteitspremie op grond van het Sociaal Plan. Bij brief van 9 april 2008 heeft de op grond van het Sociaal Plan ingestelde herplaatsingscommissie namens de werkgever het verzoek van A afgewezen en medegedeeld dat de gevraagde mobiliteitspremie niet zou worden toegekend. Bij schrijven van 15 april 2008 heeft A tegen de afwijzing bezwaar ingediend bij de interne geschillencommissie van de werkgever. De interne commissie heeft in haar advies aan de werkgever d.d. 15 oktober 2008 geoordeeld dat A zich ten onterecht op het standpunt stelt dat zij voldoet aan de voorwaarden tot toekenning van een mobiliteitspremie. De interne commissie overwoog dat het vertrek van A, als medewerker van de branche Toeleiding, geen oplossing (meer) bood voor de in het Sociaal Plan aangegeven problematiek van de branches Inburgering, Toeleiding of de Centrale Staf.

Per brief van 8 november 2008 heeft de werkgever A medegedeeld het advies van de interne geschillencommissie over te nemen en haar bezwaar ongegrond te verklaren.

Hierop heeft A het onderhavige verzoek bij de Commissie ingediend. A was ten tijde van de behandeling van het geschil nog in dienst van de werkgever.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de aanvragen om in aanmerking te komen voor de mobiliteitspremie volgens het Sociaal Plan konden worden ingediend tot 1 mei 2008. A heeft haar aanvraag ingediend op 20 maart 2008, ruim op tijd derhalve. De werkgever heeft echter de regeling met terugwerkende klacht stopgezet. Achteraf bleek het criterium te gelden "wie het eerst komt, wie het eerst maalt". Dit was echter niet van te voren kenbaar gemaakt.

De werkgever voert aan dat de voorwaarde om in aanmerking te komen voor een vertrekbevorderende maatregel is dat men een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie. Op het moment dat de aanvraag van A binnenkwam was de streefformatie al behaald. Derhalve voldoet zij niet aan de voorwaarde zoals gesteld in het Sociaal Plan. Dat men om in aanmerking te komen voor een vertrekbevorderende maatregel een bijdrage dient te leveren aan het bereiken van de streefformatie, veronderstelt dat de werking van het Sociaal Plan eindigt als het werkelijk beschikbare volume aan werk en de personeelsomvang structureel met elkaar in overeenstemming zijn. Hieruit kan worden afgeleid dat het principe "wie het eerst komt wie het eerst maalt" van toepassing was.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

De instelling is aangesloten bij deze Commissie. De werkgever heeft in artikel 2.12 van het Sociaal Plan aangegeven dat elk personeelslid dat rechtstreeks in zijn belang is getroffen, beroep in kan stellen tegen beslissingen die in het kader van het Sociaal Plan zijn genomen. Omdat het geschil de goede verstandhouding tussen partijen kan schaden en onder toepassing van artikel 2.12 van het Sociaal Plan in goed overleg tussen partijen aan de Commissie is voorgelegd, is de Commissie op grond van artikel N-7 van de CAO-BVE bevoegd van het geschil kennis te nemen en is A ontvankelijk in haar verzoek.

Het geschil

Het Sociaal Plan bevat in paragraaf 2.7 'Eerste fase (november 2007 tot 1 mei 2008)' de maatregelen waarmee gepoogd zal worden de noodzakelijke formatievermindering te realiseren. Artikel 2.7.2 lid 3 (Externe mobiliteit) bepaalt dat personeelsleden die zelfstandig een dienstverband buiten de werkgever vinden, een mobiliteitspremie ontvangen. In de aanhef van paragraaf 2.7 is opgenomen dat mobiliteitsbevorderende maatregelen van kracht zijn voor zover het (vertrek) een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie en geen bedreiging vormt voor de continuïteit van de bedrijfsvoering. Voorts staat in de genoemde aanhef dat maatregelen die zullen leiden tot het vertrek van een medewerker waardoor een (specialistische) vacature ontstaat, die niet vanuit de branches Toeleiding, Inburgering of de Centrale Staf kan worden vervuld, niet zullen worden toegepast.

De Commissie dient derhalve te beoordelen of het eventuele vertrek van A zou hebben bijgedragen aan het bereiken van de streefformatie en of haar vertrek niet zou hebben geleid tot het ontstaan van een (specialistische) vacature die niet kon worden ingevuld vanuit de branches Toeleiding, Inburgering of de Centrale Staf.

Op grond van de overgelegde stukken en het ter zitting verhandelde is de Commissie gebleken dat de behandeling van de aanvragen van de werknemers om toekenning van een mobiliteitspremie heeft plaatsgevonden op volgorde van binnenkomst bij de herplaatsingscommissie. De Commissie acht deze werkwijze niet onredelijk, zij het dat de werkgever er goed aan had gedaan om deze werkwijze op een eerder tijdstip naar alle medewerkers kenbaar te maken. Toen het verzoek van A werd behandeld was de streefformatie reeds bereikt, zodat een eventueel vertrek van A niet zou bijdragen aan het bereiken van deze formatie. Om deze reden heeft de herplaatsingscommissie op juiste gronden het verzoek van A niet gehonoreerd.

De Commissie overweegt voorts dat ter zitting is komen vast te staan dat A nog steeds werkzaam is in haar functie bij de werkgever. Ook om deze reden is niet voldaan aan de in het Sociaal Plan opgenomen voorwaarde dat mobiliteitsbevorderende maatregelen alleen van toepassing zijn indien het vertrek van de medewerker een bijdrage levert aan het bereiken van de streefformatie en dat het vertrek van een medewerker niet moet leiden tot het ontstaan van een (specialistische) vacature die niet kan worden vervuld vanuit de branches Toeleiding, Inburgering of de Centrale Staf.

Voorts is gesteld noch gebleken dat de werkgever A een toezegging of voorstel heeft gedaan in afwijking van de geldende schriftelijke regeling in het Sociaal Plan.

Omdat het vertrek van A niet meer zou kunnen bijdragen aan het terugdringen van de boventaligheid omdat de streefformatie reeds was bereikt en aangezien er geen sprake was van enige onvoorwaardelijke toezegging van de werkgever aan A over het toekennen van de mobiliteitspremie, oordeelt de Commissie dat de werkgever geen onjuiste toepassing aan het Sociaal Plan heeft gegeven.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie dat de werkgever het Sociaal Plan D niet onjuist heeft toegepast door het verzoek van A om toekenning van een mobiliteitspremie te weigeren.

Aldus gedaan te Utrecht op 11 mei 2009 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, mr. J. Klazema en L. Murray, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunese, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. J.A. Breunese
secretaris